

særligt til Opførelse af et Varehus, var det nærmest, fordi det saa bedst nd, at Kommunen ydede et Tilskud til en Stationsbygning fremfor til et Skiftespor. Men Forholdet er det, at de i og for sig ere ligeglade, om Varehuset ligger paa samme Plads; denne skal selvfølgelig være saa stor, at den kan tage det nødvendige, men det, Byraadet er interesseret i, er at have en nogenlunde let og forsvarligt ordnet Adgang til Varesnes Modtagelse paa Stationen, altsaa til Lossespor.

Da de saa dette Andragende og saa, at Arealerne vilde komme til at ligge saa ubekvemt, nemlig Vest for Stationen, der selv ligger Vest for Byen, saa at det, om det før havde været galt med Stationsforholdene ved Randers, nu vilde blive endnu værre, sagde de: Det kunne vi ikke være tjente med at give 40,000 Kr. til, saa ville vi hellere erhverve de Arealer, som ligge bekvemt, men saa maa vi op til 50,000 Kr., og saa ville vi se at skaffe Statsbanerne af med de ubekvemt beliggende Arealer. Det er ikke kommet rigtig frem. Her er stadig Tale om de 40,000 Kr. og om, at Randers vil tilskyde 10,000 Kr., men selvfølgelig vil Byen ikke give 10,000 Kr. — hvorfor skulde den det? — til et Varehus, som Statsbanerne selvfølgelig skulle bygge. Derimod vil den forlods yde Tilskud, ikke blot paa 10,000 Kr., men op til 30—40—50,000 Kr. til Erhvervelse af de Arealer, der ligge nær ved Byen og ligge bekvemt, ikke blot for Randers, men ogsaa for en stor Del af Oplandet. Naar en Købmand i Randers skal lade eller tømme en Vogn, spiller det en stor Rolle for ham, om han skal køre $\frac{1}{8}$ Mil, altsaa 1,500—2,000 Alen længere, hver Gang han skal køre et Vognlæs til eller fra Stationen.

Det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Rasmus Hansen) sagde, at det ikke blot havde Betydning for Randers at faa bekvemmere Forhold, men ogsaa for de mange Kommuner, der ligge Nord for Randers, og hvis Beboere i Forvejen have haft lang Vej at køre, men nu ville faa endnu længere. Vi Rigsdagsmænd paa Pladsen maa selvfølgelig være Randers Kommune i høj Grad taknemmelige for, at den vil yde Tilskud til en Forbedring af Pladsforholdene, som ogsaa komme Landboerne til gode, og det skulde være underligt, om Administrationen og Tinget skulde gaa os Rigsdagsmænd, der her repræsenterer den kørende Befolkning, imod. Det tror jeg heller ikke er Me-

ningen. Og hvis der, hvad det kunde se ud til efter den højtærede Ministers Udtalelse i Formiddagsmødet, nu vil blive ført Forhandlinger med Randers Kommune om en Ordning af Forholdene, vil jeg haabe, at disse Forhandlinger maa føres snart, thi de Arealer, Kommunen tænker paa at erhverve, har den paa Haanden, men den kan ikke have dem paa Haanden ret længe, den maa have at vide, om den kan købe dem, thi den kan ikke købe dem, naar Statsbanerne ikke kunne bruge dem. Betingelsen er, at Byen faar Lov af Statsbanerne til at købe dem, og at de benyttes til Sporanlæg og til Losseplads. Kunne de ikke bruges dertil, kan Kommunen ikke købe dem. Faar man ikke det at vide, ere Lodsejerne ikke bundne, og saa bliver der ikke noget ud af Planen. Det vilde derfor være meget ønskeligt, om man snart kunde faa Klarhed. Under den Forudsætning kan jeg tiltræde dette Ændringsforslag — ikke paa den Maade, hvorpaa det er stillet, for man vil ikke give 10,000 Kr. til Varehuset, men det gør lige meget, naar Randers Kommune blot faar fri Raadighed til at ordne Sagen, saaledes at Forholdene blive bedre, men helst naturligvis saaledes, at det ikke bliver dyrere for Staten. Kan det ikke ske, maa jeg selvfølgelig anbefale Forslaget om ny Forhandlinger, men da jeg gaar ud fra, at de ville blive førte alligevel, og at de ikke ville paaføre Statskassen forøget Udgift, mener jeg, at Sagen nok kan ordnes. Forudsætningen er altsaa, at de Arealer, som ligge langt bekvemmere, ikke blot for Byen, men ogsaa for os Landboere, kunne blive erhvervede. Det kan ikke gaa an, at Administrationen stiller sig paa Bagbenene overfor Befolkningen, den maa tage Hensyn, ikke blot til Driften, men ogsaa til, hvad der bedst tjener dem, der skulle bruge Baneler.

Jeg husker, at da Generaldirektør Tegner fremsatte Forslag til Anlæg af Hadsten Banegaard, bad han Overingeniøren, der skulde udarbejde Planen, om at konferere med mig, idet han sagde: Naar Folketingsmanden for Randers Amts 3die Valgkreds har givet sin Tilslutning til det, kunne vi anerkende det. Det var meget klogt og rigtigt af Administrationen, at den vilde handle i Overensstemmelse med Befolkningen, derved baa- der den Sagen bedst i begge Retninger. Jeg vil haabe, det samme vil blive Tilfældet her.